

Roma întemeiază vedenia – Numărul cincisprezece

Proba finală: Trezirea la controversa profetică a chipului fiarei

Jeff Pippenger
2024-09-03

നാം ഇപ്പോൾ മൃഗത്തിന്റെ പരതിമയുടെ പരീക്ഷാകാലത്തിലാണുള്ളത്; അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യ പരവചനാത്മക വിവാദം ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. 2023-ലെ ജൂലൈയിൽ, മഹാദൂതനായ മീഖായേൽ, സൊദോമും മിസ്രയീമും എന്ന് ആ മഹാനഗരത്തിന്റെ വീഥിയിൽ വെട്ടിക്കൊല്ലപ്പെട്ട നിലയിൽ കിടന്നിരുന്ന യഹെസ്കലേിന്റെ മരിച്ച ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളെ ഉണർത്തുന്നതിനായി ഇറങ്ങി വന്നു. വളിപ്പാടിന്റെ പതിനൊന്നാം അയ്യായത്തിൽ, ആത്മാവിന്റെ പകർച്ചയാൽ അവർ മരണനിർദ്ധരയിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. യഹെസ്കലേിന്റെ മുപ്പത്തിയഴോം അയ്യായത്തിൽ, നാലു കാർകളുടെ സന്ദേശം, ഇസ്രായേൽ ഗൃഹം മുഴുവനും എന്ന് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന മരിച്ച ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളെ കർത്താവിന്റെ സന്ദേശമായി മാർഗ്ഗ് സന്ദേശമെന്ന് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. പരവാചകനായ ദാനിയേൽ, യോഹന്നാന്റെ കൊല്ലപ്പെട്ട രണ്ടു സാക്ഷികളെ പരതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതുപോലെ തന്നെ മരിച്ച ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളുടെ താഴ്വരയിലുള്ളവരെയും ഉപമയിലെ ജ്ഞാനമുള്ള കന്യകമാരെയും അവർ പരതിനിധീകരിക്കുന്നു.

Cînd milleriții au împlinit parabola, au recunoscut că experiența lor era reprezentată în parabolă. Cei o sută patruzeci și patru de mii vor trebui, de asemenea, să recunoască faptul că s-au aflat în timpul de întîrziere. Asemenea lui Daniel din capitolul nouă, ei vor trebui să recunoască faptul că au fost risipiți în țara vrăjmașilor, așa cum este reprezentat prin cele șapte vremi din Leviticul douăzeci și șase, și, de asemenea, să înțeleagă imaginea tainică a fiarelor a lui Nebucadnețar.

În fiecare dintre aceste pasaje este reprezentată o probă profetică din Cuvîntul lui Dumnezeu. Cei doi martori morți în uliță sunt umpluți cu Duhul când sunt înviați. Oasele moarte ale lui Ezechiel trebuiau să audă o solie profetică. Daniel studia scrierile lui Moise și ale lui Ieremia când a fost trezit la conștientizarea stării sale de risipire. În capitolul doi, Daniel și cei trei vrednici au fost treziți în mod metaforic la faptul că fuseseră puși sub un decret de moarte, iar apoi lumina profetică, ce fusese ascunsă și apoi desigilată, i-a izbăvit pe Daniel și pe cei trei prieteni ai săi. Fecioarele din pildă sunt trezite printr-un „strigăt” la miezul nopții. Milleriții au fost treziți când Hristos Și-a îndepărtat mâna de pe figurile de pe hartă. În toate cele șase mărturii, o solie profetică este aceea care îi trezește pe cei morți sau adormiți. Apoi ea produce o punere la probă în care două clase sunt date pe față la încheierea procesului de încercare.

Pe baza acestor rânduri, se stabilește că, atunci când cei o sută patruzeci și patru de mii sunt treziți în zilele de pe urmă, acesta este mesajul lui Ezechiel despre cele patru vânturi și despre împrăștierea de șapte ori a lui Moise din Levitic douăzeci și șase. Este mesajul învierii adus de Mihail, arhanghelul. Este mesajul visului tainic al lui Nebucadnețar despre chipul fiarelor.

Fecioarele sunt puse la încercare pe baza faptului dacă au untdelemn, care este identificat drept „soliile Duhului lui Dumnezeu”. Milleriții au fost treziți atunci când au înțeles că erau identificați în cuvântul profetic al lui Dumnezeu și, de asemenea, când au văzut că aceleași dovezi care i-au condus mai întâi să prevestească anul 1843 indicau, de fapt, data de 22 octombrie 1844. Pe temeiul acestor linii, se stabilește că, atunci când cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi treziți în zilele de pe urmă, ei vor fi treziți la o solie profetică de încercare care produce două clase de închinători.

Toate aceste linii își găsesc împlinirea lor desăvârșită și finală în perioada încercării profetice reprezentate prin formarea icoanei fiarei și către fiară. Acea probă se încheie atunci când timpul de probă se închide asupra fecioarelor la legea duminicală. Prin urmare, procesul de testare al icoanei fiarei, care este reprezentat în mod repetat ca o probă ce descoperă cine a înțeles solia care a fost desigilată, este reprezentat de toate aceste linii profetice. În Daniel doisprezece, cei înțelepți, care înțeleg sporirea cunoștinței, străbat un proces de testare în trei pași, reprezentat ca fiind curățiți, albiți și încercați. Acești trei pași sunt pașii convingerii aduse de Duhul Sfânt, reprezentând convingerea de păcat, de neprihănire și de judecată. Acești trei pași sunt curtea, Locul Sfânt și Locul Preasfânt. Acești trei pași sunt reprezentați, de asemenea, în cei trei îngeri din Apocalipsa paisprezece, precum și în experiența lui Daniel și a celor trei vrednici în capitolul unu. Acolo ei au trecut mai întâi o probă alimentară, apoi o probă vizuală, iar în cele din urmă au trecut a treia probă dată de împăratul de la miazănoapte — reprezentat de Nebucadnețar.

Iar acestor patru tineri Dumnezeu le-a dat cunoștință și pricepere în toată învățătura și înțelepciunea; iar Daniel avea înțelegere în toate vedeniile și visele. Și, la sfârșitul zilelor despre care împăratul poruncise să fie aduși înaintea lui, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar. Împăratul a stat de vorbă cu ei; dar între toți nu s-a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria; de aceea au rămas ei înaintea împăratului. Și, în toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, i-a găsit de zece ori mai presus decât toți vrăjitorii și astrologii care erau în toată împărăția lui. Daniel 1:17–20.

Ultimul dintre cele trei teste pentru Daniel și cei trei tineri vrednici a fost un test dus la îndeplinire de Nebucadnețar, tipificând astfel că ultima încercare profetică pe care o prefigurează Daniel și cei trei tineri vrednici are de-a face cu Babilonul; căci Nebucadnețar era împăratul, fapt care, în Isaia capitolul șapte, versetele opt și nouă, stabilește un împărat, o capitală a unei națiuni și un „cap” ca simboluri interschimbabile. „Capul” îl reprezintă pe capul Babilonului modern în zilele de pe urmă. Acel „cap” în zilele de pe urmă este curva din Apocalipsa șaptesprezece, care are scris pe frunte: „TAINĂ, BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR ȘI A URÂCIUNILOR PĂMÂNTULUI.”

Ultima încercare profetică a celor o sută patruzeci și patru de mii este legată de o înțelegere corectă sau greșită a „capului” Babilonului modern în zilele de pe urmă. Ultima lor încercare include, de asemenea, înțelegerea faptului că Babilonul modern și Roma modernă sunt simboluri

interschimbabile și, prin urmare, „capul” Babilonului modern este același „cap” în oricare dintre cele două linii, căci ele sunt simboluri interschimbabile.

„Lumea este plină de furtună, de război și de dezbinare. Totuși, sub o singură căpetenie — puterea papală — popoarele se vor uni pentru a se împotrivi lui Dumnezeu în persoana martorilor Săi.” Testimonies, volumul 7, 182.

Daniel și cei trei vrednici ilustrează faptul că încercarea profetică finală, căci ea este întotdeauna o încercare cu privire la profeție, este o încercare asupra subiectului Romei, fiindcă capul din zilele de pe urmă este puterea papală, care este preînchipuită de Nebucadnețar, primul cap al Babilonului, care personal i-a pus la încercare pe Daniel și pe cei trei vrednici. Controversa preînchipuită de Daniel și de cei trei vrednici este, de asemenea, prefigurată de prima controversă din istoria fundamentală a adventismului, așa cum este reprezentată pe diagrama din 1843, care a fost îndrumată de mâna Domnului și nu trebuia să fie modificată. Controversa reprezentată pe diagrama din 1843 se întemeie pe identificarea lui Antioh Epifan sau a Romei păgâne ca puterea care a stabilit viziunea din versetul paisprezece al capitolului unsprezece din Daniel.

În istoria zilelor de pe urmă, cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi puși la probă cu privire la înțelegerea lor profetică. Înțelegerea profetică este întemeiată pe diferitele linii ale profeției care susțin faptul că încercarea finală este de natură profetică. Încercarea va fi progresivă și își va atinge concluzia prin manifestarea a două clase de închinători.

După cum este reprezentat în capitolul doisprezece din Daniel, încercarea începe atunci când o nouă lumină profetică este desigilată, iar prima probă este apoi dacă să primești mesajul sau să respingi mesajul. Acea probă este reprezentată de Daniel ca „curățiti”, iar următoarea probă Daniel a numit-o „făcuți albi”, iar procesul s-a încheiat la a treia și ultima probă, reprezentată ca „încercați”. A treia și ultima probă este locul în care cele două clase sunt „încercate”, și acolo ele dau pe față dacă au untelemn sau nu.

Capitolul unu din Daniel identifică în mod direct ultima probă și, prin urmare, Daniel identifică proba care este reprezentată drept „formarea chipului fiarei”, care este „proba pe care poporul lui Dumnezeu trebuie să o treacă”, atât înainte ca „ei să fie sigilați”, cât și înainte ca „harul să se încheie”, la legea duminicală care urmează să vină în curând.

Isivivinyo sokuthi umfanekiso wesilo wakhiwa kanjani sihlanganisa isivivinyo sesiprofetho sokuqonda isakhiwo sesiprofetho senyunyana ephindwe kathathu. Udrako, isilo, nomprofethi wamanga banesakhiwo esithile sesiprofetho esimiswa phezu kofakazi abaningi besiprofetho. Ukuqonda ukuthi le nyunyana ephindwe kathathu ihlangana kanjani njengamandla esiprofetho awodwa ezinsukwini zokucina kuwukuqonda ukuthi umfanekiso wesilo wakhiwa kanjani.

Ilustrarea simplă, dar complexă, a importanței înțelegerii modului în care chipul fiarei este format în zilele de pe urmă se găsește în mărturia lui Pavel despre omul fărădelegii din capitolul al doilea al celei de-a doua Epistole către Tesaloniceni. Pavel tratează relația profetică dintre Roma păgână și Roma papală, iar când face aceasta, identifică faptul că „relația profetică dintre Roma păgână și Roma papală” este un subiect care manifestă două clase de închinători.

Un grup care iubește adevărul despre „relația profetică dintre Roma păgână și Roma papală” și un alt grup care nu iubește acel adevăr și, prin urmare, primește o puternică amăgire. Relația profetică dintre Roma păgână și Roma papală, pe care a prezentat-o Pavel, nu este decât unul dintre multele pasaje profetice care înfățișează relația dintre aceste două puteri, precum și relația acestor două puteri cu Statele Unite.

Roma păgână este balaurul, Roma papală este fiara, iar Statele Unite sunt prorocul mincinos. Ahab este împăratul-balaur al celor zece împărați, care este căsătorit cu Izabela, curva, care stăpânește peste o îndoită categorie de proroci mincinoși. Prorocii de parte bărbătească erau prorocii lui Baal, iar preoții dumbrăvii o reprezentau pe zeița Ashtoret. Împreună, ei preînchipuie pe prorocul mincinos al zilelor de pe urmă, care face un chip al fiarei, așa cum este reprezentat prin preoții de parte femeiască și prin prorocii de parte bărbătească.

Dragonul este Ahab, care este un simbol al celor zece împărați din Apocalipsa șaptesprezece și este a șaptea împărăție dintre opt împărății. A șasea împărăție este Statele Unite, prorocii mincinoși ai Izabelei; a șaptea împărăție este cea a celor zece împărați, Organizația Națiunilor Unite, puterea dragonului, iar a opta împărăție, care este dintre cele șapte, este a cincea împărăție care a primit o rană de moarte, care este înviată ca a opta și ultima împărăție, care este fiara, căreia și după aceea despre care Statele Unite și apoi întreaga lume fac un chip.

Daniel capitolul întâi identifică o probă profetică finală care implică înțelegerea Romei, astfel cum este reprezentată în Cuvântul lui Dumnezeu. A doua Epistolă către Tesaloniceni identifică faptul că proba profetică finală include lumină cu privire la structura Romei Moderne, astfel cum este reprezentată prin relația profetică și politică dintre Roma păgână și Roma papală.

Daniel 2 ilustrează că există o taină care este desigilată în zilele de pe urmă și care îi pune la încercare pe cei o sută patruzeci și patru de mii, căci Daniel și cei trei tineri vrednici din capitolul doi îi reprezintă pe cei din poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului. Taina profetică ce este desigilată și, prin urmare, îi pune la încercare este visul tainic al lui Nebucadnețar despre chipul fiarelor, reprezentând astfel ultima probă pentru cei o sută patruzeci și patru de mii, care este, așa cum a consemnat sora White, „formarea chipului fiarei”.

Încercarea reprezentată de capitolul al doilea din Daniel este pusă sub amenințarea morții. Ca ilustrare a zilelor de pe urmă, ea confirmă ceea ce a învățat Pavel atunci când a identificat lucrarea de amăgire puternică ce vine asupra celor care nu iubesc adevărul. În istoria lui Daniel, priceperea lui i-a salvat pe înțelepții Babilonului, dar după încercarea finală a zilelor de pe urmă nu mai există timp de probă.

Fiecare linie a controversei privitoare la Roma ca simbol, pe care am identificat-o, aduce o mărturie directă cu privire la controversa care este acum în desfășurare. În timp ce mișcarea pentru legislația duminicală își croiește acum drum în întuneric, cuvântul profetic al lui Dumnezeu îi identifică apropierea, deși foarte puține suflete sunt copii ai zilei, iar cei care nu sunt copii ai zilei sunt, prin urmare, neștiutori de faptul că nisipurile timpului de probă se scurg cu repeziciune. Aceasta are loc în contextul identificat de Sora White, în care mișcările finale vor fi unele rapide. În iulie 2023, Mihail a coborât pentru a-și ridica puternica Sa oștire în picioare, dar, pentru a face

să veghem cu stăruință, pentru a putea deosebi orice rază de lumină pe care Dumnezeu ne-o va prezenta. Trebuie să surprindem primele licăriri ale adevărului; iar printr-un studiu însoțit de rugăciune poate fi obținută o lumină mai clară, care poate fi adusă înaintea altora.” Mărturii. Volumul 5, 708.

Protestanții din vremea lui Miller au refuzat să se lase călăuziți de regulile gramaticii și au ales să ignore cuvântul „de asemenea” din versetul paisprezece, care, din punct de vedere gramatical, stabilește că „jefuitorii poporului tău” reprezentau o nouă putere introdusă în desfășurarea evenimentelor prezentate în versetele în care se află versetul paisprezece. Uriah Smith a făcut exact același lucru atunci când a ignorat dovezile gramaticale care arată că împăratul de la mieznoapte din versetul treizeci și șase și, mai târziu, din versetul patruzeci, trebuia să fie același împărat de la mieznoapte care fusese subiectul încă din versetul treizeci și unu.

Astăzi, cei care învață că Statele Unite sunt „tâlharii” folosesc un pasaj de la Sora White care identifică puterea papală și Statele Unite ca fiind cele două puteri persecutatoare principale ale zilelor din urmă și răstălmăcesc gramatica pentru a susține că referința la „lumea veche”, pe care Sora White o folosește pentru a defini Europa, reprezintă de fapt istoria trecută. Gramatica din pasaj dovedește că aceasta este o presupunere greșită, iar modul în care Sora White folosește expresia „lumea veche” în pasaj este în acord cu felul în care o folosește și în alte locuri din scrierile ei. Procedând astfel, ea este de asemenea în acord cu istoricii care folosesc expresia „lumea veche” în relație cu „lumea nouă” pentru a face o distincție între Europa și Americi.

„Romanismul în Lumea Veche și protestantismul apostat în Lumea Nouă vor urma un curs asemănător față de cei care onorează toate preceptele divine.” Tragedia veacurilor, 615.

Din punct de vedere gramatical, expresia „vor urmări” arată că ambele puteri reprezentate de „lumea veche” și de „cea nouă” „urmăresc” deopotrivă persecutarea poporului lui Dumnezeu în zilele din urmă; iar a susține că această propoziție se referă la „lumea veche” ca la istorie trecută, iar la „cea nouă” ca la zilele din urmă, este greșit din punct de vedere gramatical. „Poruncă peste poruncă”, toate vechile controverse ale Romei îl informează pe studentul profeției cu privire la zilele din urmă că, atunci când acestea sunt trezite, testul icoanei fiarei va include un cadru în care identificarea corectă a tâlharilor poporului tău este manifestată. Înțelegerea corectă a „tâlharilor” este prezentată pe harta pionierilor din 1843 și este, prin urmare, un adevăr fundamental, confirmat de autoritatea Spiritului Profeției. Aceasta arată că, atunci când studenții profeției se trezesc pentru testul lor final, subiectul „tâlharilor” va reprezenta, de asemenea, atacul final asupra adevărilor fundamentale și asupra Spiritului Profeției.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.